

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење предложеног закона садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије, којом је прописано да Народна скупштина, поред осталог, доноси законе, а у вези са чланом 97. тач. 8. и 16. Устава Републике Србије, којима је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује систем у области радних односа и организацију, надлежност и рад републичких органа.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ

Разлози за доношење Закона о измени Закона о државним службеницима проилазе из потребе одлагања примене члана 63. ст. 2-4. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 81/05 - исправка, 83/05 - исправка, 64/07, 67/07 - исправка, 116/08, 104/09, 99/14, 94/17, 95/18 и 157/20) који прописује обавезу спровођења јавног конкурса за пријем у радни однос на одређено време због привремено повећаног обима посла.

Наиме, Законом о изменама Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, број 157/20) одложена је обавеза спровођења јавног конкурса за пријем у радни однос на одређено време због привремено повећаног обима посла до 2023. године. Наведени одложни рок је утврђен како би државни органи, од ступања на снагу закона па до његове примене у том делу, могли да планирањем потребних кадрова успоставе оптималне систематизације радних места, које одговарају потребама извршења њихових послова. Такође, у циљу ефикасности попуњавања радних места, наведени одложни рок је имао за циљ да се успостави евиденције кандидата са изборних листи који су учествовали у јавним конкурсима и који су испунили мерила за избор, али нису били изабрани кандидати у конкретном конкурсном поступку и који би могли привремено да се укључе у процес рада на одређено време без спровођења новог конкурсног поступка.

Иако одредба члана 63. ст. 2-4. Закона представља допринос професионализацији управе, иницијатива која је поднета за одлагање примене ове одредбе а која се односи на правосудне органе, указује да у претходном периоду нису у потпуности успостављени предуслови за њену примену. Наиме, развој правосуђа је континуиран процес и представља један од кључних стратешких приоритета Републике Србије, трајан процес модернизације и усклађивања правосуђа са потребама државе и друштва, а у циљу обезбеђења владавине права и повећања правне сигурности. Од рационализације мреже судова у којој је угашено преко 2.200 радних места, спроводе се анализе кадровских капацитета и њихово прилагођавање реалним потребама рада правосуђа, у складу са динамиком која је условљена између осталих и буџетских могућностима. Функционална анализа коју је сачинило Министарство правде, показује да би оптималан број систематизованих радних места судског и тужилачког особља у односу на обим посла у правосудним органима био нешто више 13.300 запослених, док је укупан број систематизованих радних места у судовима и јавним тужилаштвима 11.416, што условљава, из наведеног разлога али и због повећаног обима посла, повремено ангажовање преко 1.900 запослених на одређено време. Министарство правде континуирано, заједно са Министарством финансија и Владом Републике

Србије ради на унапређењу кадровске структуре, положаја, стручности и оспособљености запослених у правосудним институцијама у пуном капацитету, а по динамици која је условљена укупно расположивим буџетским средствима за трошкове рада запослених. Такође, контрола запошљавања која је у одређеном обиму још увек на снази и за коју је буџетским прописима планирано да се одржи до краја 2023. године, у одређеној мери успорава успостављање сталне оптималне кадровске структуре у правосуђу. Стога се као најефикаснији механизам у циљу обезбеђивања несметаног рада правосудних органа, користи и привремено ангажовање недостајућег кадра у процедурама које нису оптерећене формализованим и дуготрајним конкурсним поступцима, и које омогућавају већу ефикасност у ангажовању запослених. Почетком примене одредбе члана 63. Закона о државним службеницима, брзина попуњавања радних места на којима постоји повећан обим посла, знатно би била успорена дужином трајања конкурсних поступка, што може довести до умањења ефикасности рада правосуђа.

Имајући у виду наведено, предлаже се да се, до успостављања оптималних кадровских планова усклађених са потребама правосудног система у делу административних капацитета и њихово увођење у акте о систематизацији, утврди нови рок за прелазак на конкурсни вид запошљавања за рад на одређено време због привремено повећаног обима посла, и то од 1. јануара 2025. године.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Нацрта закона одлаже се почетак примене члана 2. Закона о изменама Закона о државним службеницима („Службени гласник РС”, број 157/20), а који се односи на учествовање на интерном конкурсном конкурсном државних службеника који су у радни однос на одређено време примљени након спроведеног јавног конкурса због привремено повећаног обима посла, до 1. јануара 2025. године.

Наиме, иако су сви органи државне управе у претходном периоду сачињавали евиденције кандидата који су пролазили конкурсне поступке, не постоји обавеза вођења јединствене евиденције кандидата за све државне органе који су прошли конкурсни поступак, нити сазнање органа о кандидатима који су у међувремену засновали радни однос или су заинтересовани за заснивање радног односа у државним органима. Стога, не постоји евиденција могућих капацитета за заснивање радног односа на одређено време за кандидате који су прошли један конкурсни поступак.

У наредне две године планира се успостављање Информационог система за управљање људским ресурсима, који ће водити Служба за управљање кадровима и којим ће бити предвиђена обавеза уношења наведених података како би државним органима, Служби за управљање кадровима и Министарству државне управе и локалне самоуправе била доступна могућа јединствена база података кандидата за заснивање радног односа на одређено време.

Чланом 2. Нацрта закона утврђено је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије за 2022. годину, као ни за две наредне буџетске године.

V. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ СТУПАЊЕ НА СНАГУ ЗАКОНА ПРЕ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РС”

Предлаже се да закон ступи на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, будући да постоји нарочито оправдани разлог за ступање на снагу закона пре осмог дана од дана објављивања, у складу са чланом 196. став 4. Устава Републике Србије, а то је да се одложи почетак примене Закона предвиђен за 1. јануар 2025. године, јер нису створени услови за његову примену и тако избегну штетене последице за рад државних органа и последично грађана.